

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Urszula Sulima**

Protokolant: **Alicja Winiarska**

na rozprawie w dniu 22 maja 2013 r. we W. w sprawie

z wniosku **A. P.**

z udziałem **J. F.**

o podział majątku wspólnego

postanawia

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego A. P. i J. F. wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. o wartości 291.000 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden tysięcy złotych);

II. ustalić, że udziały stron w majątku wspólnym są równe;

III. ustalić, że wnioskodawczyni poczyniła z majątku odrębnego na majątek wspólny nakłady o wartości 58.200 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy dwieście złotych);

IV. ustalić, że uczestnik postępowania poczynił z majątku odrębnego na majątek wspólny nakłady o wartości 41.147,40 zł (czterdzieści jeden tysięcy sto czterdzieści siedem złotych czterdzieści groszy);

V. dokonać podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oznaczone w punkcie I przyznać uczestnikowi postępowania J. F.;

VI. tytułem spłat oraz rozliczenia nakładów i wydatków zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 147.932,47 zł (sto czterdzieści siedem tysięcy dziewięćset trzydzieści dwa złote czterdzieści siedem groszy);

VII. odroczyć płatność kwoty zasądzonej w punkcie VI do upływu terminu 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności;

VIII. ustalić, że wnioskodawczyni i uczestnik postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

IX. nakazać wnioskodawczyni i uczestnikowi postępowania, aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia) kwoty po 1.873,20 zł (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem brakujących wydatków na pokrycie wynagrodzenia biegłych za sporządzenie opinii w sprawie.

UZASADNIENIE

W złożonym w dniu 23 marca 2011 r. wniosku A. P. domagała się ustalenia, że w skład majątku wspólnego jej oraz uczestnika postępowania J. F. wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) o wartości 342.000 zł, ustalenia, że udziały stron w majątku wspólnym były równe, ustalenia, że wnioskodawczyni dokonała wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie odpowiadającej 20% wartości lokalu, tj. 68.400 zł oraz dokonania podziału majątku poprzez przyznanie lokalu przy ul. (...) na własność uczestnikowi postępowania z obowiązkiem spłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty 171.000 zł oraz zasądzenie na jej rzecz kwoty 68.400 zł tytułem zwrotu nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię na majątek wspólny. Nadto wniosła o obciążenie obu stron kosztami po połowie.

W uzasadnieniu wniosku podała, że wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 kwietnia 2004 r. związek małżeński wnioskodawczyni oraz uczestnika został rozwiązany. Strony w trakcie trwania małżeństwa pozostawały w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej. W trakcie trwania małżeństwa strony nabyły własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) o powierzchni 57 m². Cena wykupu lokalu wynosiła w 1993 r. 53.010 zł (930 zł za m²). Wnioskodawczyni podała, że z uwagi na fakt zamieszkiwania uczestnika w przedmiotowym lokalu, winien on zostać jemu przyznany na własność. Wskazała również, że w dniu 10 października 1993 r. otrzymała od rodziców darowiznę z przeznaczeniem na wkład budowlany w kwocie 10.620,60 zł, co stanowiło 20% wartości lokalu. Kwota ta w całości została przez nią wpłacona na poczet ceny lokalu. Jako że obecnie, zdaniem wnioskodawczyni, wartość lokalu sięgała kwoty 342.000 zł, wartość jej nakładów wynosiła odpowiednio 68.400 zł. Wniosła o zasądzenie tej kwoty na jej rzecz oraz o zasądzenie połowy wartości nieruchomości tytułem spłat.

W odpowiedzi uczestnik postępowania przychylił się co do zasady do wniosku. Nie kwestionował składu majątku wspólnego, ani faktu poczynienia przez wnioskodawczynię nakładów na lokal w kwocie przez nią wskazanej. Zakwestionował wskazaną przez wnioskodawczynię wartość lokalu, przyznał jedynie, że wartość ta w dacie zakupu wynosiła 53.010,00 zł. Podniósł nadto, że on również w dniu 8 grudnia 1999 r. z otrzymanej przez siebie darowizny w kwocie 7500 zł poczynił nakłady na majątek wspólny, a mianowicie spłacił zadłużenie ciężące na lokalu z tytułu kredytu. Kwota ta stanowiła 14,14% ceny lokalu (7500 zł z 53.010,00 zł). Wskazał również, że po rozwiązaniu małżeństwa sam pokrywał całość kosztów utrzymania lokalu. Uiszczona przez niego kwota wyniosła 28.471,94 zł. W połowie winna obciążać wnioskodawczynię. Nadto uiszczył kwotę 768,31 zł tytułem wykupu gruntu, przy czym kwota 384,16 zł winna zostać zapłacona przez wnioskodawczynię. W związku z powyższym uczestnik wskazał, że zasądzając spłaty Sąd winien uwzględnić obciążającą wnioskodawczynię część kosztów utrzymania mieszkania (14.630,13 zł) oraz wartość nakładów obu stron. Należność została by przez niego spłacona w 10 ratach co sześć miesięcy przez okres pięciu lat.

W odpowiedzi wnioskodawczyni zarzuciła, że uczestnik postępowania nie wykazał, jakoby uzyskaną przez rodziców darowiznę faktycznie wpłacił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., w zasobach której znajduje się lokal stron, a nadto, że nie udowodnił, jakoby poniósł koszty związane z utrzymaniem lokalu i wykupem gruntu. Wnioskodawczyni nie wyraziła również zgody na pięcioletni okres spłaty zaproponowany przez uczestnika.

W piśmie procesowym z dnia 25 marca 2013 r. wnioskodawczyni podtrzymała stanowisko w sprawie wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 145.500 zł tytułem spłaty połowy wartości mieszkania wchodzącego w skład majątku wspólnego oraz kwoty 58.200 zł tytułem zwrotu poczynionych przez nią nakładów. Nie wyraziła jednocześnie zgody na rozłożenie spłaty na raty. Zarzuciła nadto, że wyłącznie uczestnik korzystał z lokalu, winien on w całości pokryć koszty jego utrzymania.

W odpowiedzi uczestnik wskazał, że spłata na rzecz wnioskodawczyni winna wynosić, po uwzględnieniu obu darowizn oraz wysokości poczynionych nakładów, nie więcej niż 147.932,47 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 kwietnia 1991 r. wnioskodawczyni A. P. (poprzednio: O.) i uczestnicz postępowania J. F. zawarli związek małżeński.

Dowód: -dokumenty zgromadzone w aktach sprawy XIII RC 3319/03- w załączeniu.

W dniu 10 października 1993 r. wnioskodawczyni zawarła z rodzicami umowę darowizny, przedmiotem której była kwota pieniędzy w wysokości 106.206.000 zł (kwota przed denominacją) z przeznaczeniem na wkład budowlany na mieszkanie położone we W. przy ul. (...).

W dniu 11 października 1993 r. wnioskodawczyni wpłaciła przedmiotową kwotę na poczet wkładu budowlanego. Kwota ta stanowiła 20% wkładu budowlanego.

Dowód: -umowa darowizny z dnia 10.10.1993 r., k. 14;

-pismo z dnia 22.02.2011 r., k. 13;

-zaświadczenie z dnia 28.02.1994 r., k. 15;

-kserokopia z kartoteki wkładu budowlanego, k. 31;

-przesłuchanie uczestnika postępowania J. F., k. 66 o.- 67.

W dniu 18 października 1993 r. wnioskodawczyni oraz uczestnik na mocy protokołu zdawczo- odbiorczego, przejęli lokal mieszkalny na warunkach spółdzielczego własnościowego prawa w budynku przy ul. (...) we W., znajdujący się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W..

W dniu 22 października 1993 r. wnioskodawczyni oraz uczestnik otrzymali przydział lokalu mieszkalnego na warunkach spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w budynku przy ul. (...), znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. o powierzchni 57,10 m² składającego się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki i wc oraz przedpokoju. Do lokalu przynależała komórka lokatorska o powierzchni 3,80 m².

Koszt budowy m² powierzchni użytkowej lokalu wynosił 930 zł (kwota po denominacji).

Bezsporne:

-zaświadczenie z dnia 24.11.2003 r., k. 12;

- protokół zdawczo- odbiorczy z dnia 18.10.1993 r., k. 11.

W dniu 8 grudnia 1999 r. uczestnik postępowania zawarł z rodzicami umowę darowizny na kwotę 7500 zł z przeznaczeniem na spłatę kredytu mieszkaniowego.

Kwota ta została w całości przeznaczona na spłatę zadłużenia kapitałowo- odsetkowego ciążącego na lokalu. W okresie od 23 sierpnia 1999 r. do dnia 20 grudnia 1999 r. na poczet spłaty zadłużenia kapitałowo- odsetkowego ciążącego na lokalu wpłacona została łącznie kwota 31.436,99 zł. Dzięki tej wpłacie małżonkowie F. skorzystali z umorzenia odsetek naliczanych od kredytu na poczet zakupu lokalu. Poza kwotą darowizny, na poczet wpłaty przeznaczone zostały sumy z tytułu wynagrodzenia za pracę uczestnika postępowania, sprzedaży wspólnego samochodu oraz pożyczki mieszkaniowej zaciągniętej przez uczestnika w zakładzie pracy.

Dowód: -umowa z dnia 8.12.1999 r., k. 22;

-pismo z dnia 07.09.2011 r., k. 61;

-pismo z dnia 22.02.2011 r., k. 13;

-przesłuchanie uczestnika postępowania J. F., k. 66 o.- 67.

W dniu 29 kwietnia 2004 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu, w sprawie XIII RC 3319/03 rozwiązał małżeństwo wnioskodawczyni i uczestnika przez rozwód. Wyrok uprawomocnił się z dniem 21 maja 2004 r.

Dowód: -wyrok SO we Wrocławiu z dnia 29.04.2004 r., k. 9;

-dokumenty zgromadzone w aktach sprawy XIII RC 3319/03- w załączeniu.

Wnioskodawczyni w dniu 26 lipca 2004 r. ponownie wyszła za mąż, obecnie nosi nazwisko męża- P.. Na stałe zamieszkuje w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Dowód: -odpis skrócony aktu małżeństwa wnioskodawczyni, k. 10;

-przesłuchanie uczestnika postępowania J. F., k. 66 o.- 67.

Uczestnik postępowania nadal zamieszkuje w lokalu przy ul. (...). Mieszka sam, sam prowadzi gospodarstwo domowe. Ciężar na nim obowiązki alimentacyjne w kwocie po 100 zł na dwoje dzieci urodzonych ze związku z wnioskodawczynią oraz 400 zł na dziecko pochodzące ze związku pozamałżeńskiego.

Uczestnik ponosi miesięczne koszty w kwocie ok. 1500 zł, w tym koszty związane z utrzymaniem mieszkania, opłaty za media oraz utrzymaniem lokalu.

Po wyjeździe wnioskodawczyni oraz dzieci do Stanów Zjednoczonych uczestnik widywał się z dziećmi w wakacje lub ferie zimowe. W latach 2007- 2011 podczas pobytu dzieci w Polsce organizował im obozy oraz rajdy jeździeckie. Łącznie wydatkował na to kwotę 9653,75 zł. Dodatkowo w 2011 r. przesłał wnioskodawczyni równowartość 650 dolarów na poczet biletu lotniczego córki, ażeby mogła go odwiedzić w kraju. Sam odwiedził dzieci w Stanach Zjednoczonych w 2006 r. Za bilet zapłacił 2312,70 zł.

Dowód: -faktury VAT, k. 73-79;

-kopia wpłaty, k. 80;

-kopia wizy, k. 81;

-rachunek uproszczony z dnia 3.01.2006 r., k. 82;

-przesłuchanie uczestnika postępowania J. F., k. 66 o.- 67.

W okresie od maja 2004 r. do grudnia 2010 r. uczestnik postępowania tytułem kosztów utrzymania mieszkania przy ul. (...) uiścił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. kwotę 28.471,94 zł.

Ponadto uczestnik postępowania wpłacił kwotę 768,31 zł tytułem wykupu gruntu.

Dowód: -dowody wpłat, k. 24-29, 54-60;

-pismo z dnia 7.09.2011 r., k. 61;

-pismo z dnia 22.02.2011 r., k. 13;

-potwierdzenie obciążenia rachunku, k. 65.

Wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) na dzień 10 stycznia 2013 r. wynosiła 291.000 zł.

Dowód: -opinia pisemna sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości D. M., k. 243-264;

-opinia ustna uzupełniająca złożona na rozprawie w dniu 18.03.2013 r. przez biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości D. M., k. 293-294.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było, iż strony w okresie od dnia 19 kwietnia 1991 r. do dnia 21 maja 2004 r. pozostawały w ważnym związku małżeńskim, jak również, że w trakcie trwania tego związku nabyte zostało przez nie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Sposób podziału przedmiotowego prawa nie był sporny. Niesporne były również, iż wnioskodawczyni dokonała nakładów ze swojego majątku odrębnego na majątek wspólny w wysokości 20% wkładu budowlanego. Niekwestionowany był również fakt, że uczestnik postępowania otrzymał od swoich rodziców w 1999 r. darowiznę w kwocie 7500 zł. Wnioskodawczyni nie kwestionowała, że kwota ta stanowiła 14,14% wartości lokalu, zarzuciła jedynie, że uczestnik nie wykazał, jakoby sumę tę wpłacił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., w zasobach której przedmiotowy lokal się znajdował. Spór sprowadzał się nadto do ustalenia wysokości nakładów poczynionych przez uczestnika postępowania na poczet majątku wspólnego. Wskazał on bowiem, że od daty ustania wspólności małżeńskiej w całości pokrywał koszty utrzymania wspólnego lokalu.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku. Przepis art. 684 k.p.c. stanowi, iż skład i wartość spadku (majątku dorobkowego) ulegającego podziałowi ustala Sąd.

Artykuł 31 k.r.i.o. w brzmieniu obowiązującym w dacie ustania wspólności ustawowej (21 maja 2004 r.) stanowi z kolei, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa). Przedmioty majątkowe nie objęte wspólnością stanowią majątek odrębny każdego z małżonków. Dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (art. 32 § 1 k.r.i.o.).

Bezsporne w sprawie było, że w skład majątku dorobkowego stron wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) o powierzchni 57,10 m² składającego się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki i wc oraz przedpokoju, znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Wartość tego prawa na dzień 10 stycznia 2013 r. wynosiła 291.000 zł. Powyższe wynikało z treści sporządzonych przez biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości D. M. opinii pisemnej oraz ustnej złożonej na rozprawie w dniu 18 marca 2013 r. Strony ostatecznie opinii tych nie zakwestionowały, a zatem również Sąd nie miał podstaw, ażeby odmówić im mocy dowodowej. Nadto opinie te były spójne i logiczne, a biegły w sposób wyczerpujący wyjaśnił wątpliwości stron odnośnie zastosowanej metody oraz sposobu ustalenia wartości lokalu. Sąd w jego rozumowaniu nie dopatrywał się luk, czy sprzeczności.

Zgodnie zaś z domniemaniem z art. 43 § 1 k.r.i.o. oraz w związku z brakiem żądania stron w zakresie ustalenia nierównych udziałów Sąd ustalił, iż udziały A. P. i J. F. w ich majątku dorobkowym były równe.

Odnosząc się natomiast do żądania wnioskodawczyni i uczestnika postępowania dotyczącego rozliczenia nakładów poniesionych na poczet wkładu budowlanego lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) we W., Sąd uznał je za uzasadnione w całości.

Zgodnie bowiem z treścią art. 33 pkt 2 k.r.i.o. majątek odrębny każdego z małżonków stanowiły m.in. przedmioty majątkowe nabyte przez darowiznę, chyba że darczyńca inaczej postanowił. Przepis art. 45 § 1 k.r.i.o. stanowił, że każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek odrębny.

Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swego majątku odrębnego na majątek wspólny. Zwrotu dokonywa się przy podziale majątku wspólnego; jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny (§ 2).

Mając na uwadze całokształt okoliczności faktycznych sprawy Sąd ustalił, że nakłady z majątku odrębnego wnioskodawczyni na majątek wspólny, tj. na poczet wkładu budowlanego i kredytu zaciągniętego w Spółdzielni na jego pokrycie, wyniosły łącznie 58.200 zł, zaś nakłady uczestnika postępowania- 41.147,40 zł. Niekwestionowany był fakt, że zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik otrzymali od swoich rodziców darowizny pieniężne z przeznaczeniem na pokrycie wkładu budowlanego wynoszącego, po denominacji, 53.103 zł (jak wynikało bowiem z pisma Spółdzielni koszt budowy 1 m² powierzchni lokalu wynosił 930 zł). Wnioskodawczyni otrzymała kwotę 106.206.000 zł (kwota przed denominacją), co stanowiło 20,00% wartości lokalu, zaś uczestnik postępowania- kwotę 7500 zł (kwota po denominacji), co stanowiło 14,14% tej wartości. Sposób wyliczenia wartości nakładów, a tym samym zgłoszona do rozliczenia wysokość, nie były przez żadną ze stron kwestionowane.

Jako chybione Sąd jednocześnie uznał zarzuty wnioskodawczyni, jakoby uczestnik postępowania nie wykazał faktu wpłaty przedmiotowej kwoty na poczet pokrycia kredytu zaciągniętego na pokrycie wkładu budowlanego. Z przedłożonego przez niego pisma Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 7 września 2011 r. (k. 61) wynikało bowiem, że taka suma w 1999 r. rzeczywiście wpłynęła na konto Spółdzielni. Wnioskodawczyni, mimo zobowiązania nałożonego na nią na rozprawie w dniu 18 marca 2013 r. do sprecyzowania ostatecznego stanowiska i zgłoszenia wszystkich twierdzeń oraz przedłożenia wszystkich dowodów pod rygorem pominięcia ich na dalszym etapie postępowania, w żaden sposób nie odniosła się do przedstawionych przez uczestnika dowodów, nie zdołała podważyć ich prawdziwości, a zatem Sąd obdarzył je w całości mocą dowodową.

Sąd nie miał również wątpliwości, iż w poczet nakładów poczynionych przez uczestnika winny zostać zaliczone koszty utrzymania nieruchomości od dnia ustania wspólności ustawowej małżeńskiej (21 maja 2004 r.) w postaci czynszu oraz opłaty za wykup gruntu. W literaturze wskazuje się, że zakresem art. 686 k.p.c. objęte są nakłady konieczne oraz użyteczne, tj. nakłady niezbędne do zachowania rzeczy w stanie umożliwiającym normalne z niej korzystanie oraz służące do ulepszenia rzeczy (tak A. Stempniak, Postępowanie o dział spadku, Warszawa 2010, s. 273-274). Zdaniem Sądu przedmiotowe nakłady należy zaliczyć w poczet nakładów koniecznych, tj. umożliwiających normalne korzystanie z nieruchomości. Zaprzestanie uiszczania bieżących opłat związanych z utrzymaniem nieruchomości skutkowałoby bowiem nie tylko dla uczestnika postępowania, ale również dla wnioskodawczyni, jako współwłaściciela, daleko idącymi konsekwencjami, z postępowaniami sądowymi i egzekucyjnymi włącznie. W celu zatem utrzymania substancji lokalu w stanie niezmienionym, konieczne było czynienie stosownych nakładów. Skoro zaś Spółdzielnia postanowiła o wykupie gruntu, na którym posadowiony był budynek, uczestnik zobligowany był uiścić przypadający na niego udział, w przeciwnym bowiem razie naraziłby się na przymusowe jego wyegzekwowanie. Podkreślić przy tym należy, iż z chwilą ustania wspólności ustawowej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przysługiwało stronom w częściach ułamkowych, zgodnie z domniemaniem z art. 43 k.r.io.- po połowie. Z mocy prawa byli oni zatem zobowiązani do ponoszenia wydatków związanych z utrzymaniem nieruchomości. Powyższy obowiązek aktualizował zaś się niezależnie od tego, czy oboje małżonkowie korzystali z nieruchomości, wynikał on bowiem wyłącznie z przysługującego im spółdzielczego prawa. Jako chybione należało tym samym uznać zarzuty wnioskodawczyni, że wobec niezamieszkiwania przez nią w lokalu, powstałe koszty winien pokryć uczestnik postępowania.

Z tego też względu Sąd w całości uwzględnił poniesione przez uczestnika wydatki. Jednocześnie z treści załączonych do akt dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie zostały zakwestionowane, wynikało, iż uiszczal on rzeczywiście opłaty czynszowe w okresie od maja 2004 r. do końca 2010 r. Łącznie wydatkowana z tego tytułu kwota wyniosła 28.471,94 zł. Dodatkowo uczestnik uiścił kwotę 768,31 zł tytułem wykupu gruntu. Ostatecznie wysokość nakładów z tego tytułu sięgała kwoty 29.240,25 zł. Mając na uwadze treść cytowanego wyżej art. 207 k.c., przedmiotową kwotę należało rozliczyć po połowie pomiędzy wnioskodawczynią i uczestnika postępowania (po 14.620,13 zł).

Wprawdzie wnioskodawczyni podniosła zarzut, że uczestnik postępowania nie wywiązywał się z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego, w związku z czym pomniejszeniu o należną kwotę alimentów winny ulec roszczenia uczestnika z tytułu nakładów na lokal, jednakże nie przedłożyła żadnego wyczerpującego w tym zakresie. Nadto roszczenie takie nie mogło zostać uwzględnione, jako że nie podlega rozliczeniu w postępowaniu o podział majątku, wnioskodawczyni nie była dysponentem alimentów oraz wierzytelności o dostarczenie środków utrzymania nie podlegają potrąceniu (art. 505 pkt 2 k.c.).

Jednocześnie Sąd, wobec zgodnego wniosku stron, przyznał prawo do lokalu położonego we W. przy ul. (...) uczestnikowi postępowania. Przepis art. 211 k.c. stanowi bowiem, że każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości. Z kolei art. 212 § 2 k.c. stanowi, że rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Z powyższego wynika, iż sądowy podział spadku, polega na podziale fizycznym rzeczy wchodzących w skład tego spadku (art. 211 k.c.), bądź na przyznaniu rzeczy (prawa) jednemu ze współmałżonków z obowiązkiem odpowiedniej spłaty drugiego małżonka albo na sprzedaży rzeczy (prawa) stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 212 § 2 k.c.).

Skoro zatem uczestnik postępowania uzyskał spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, zobowiązany jest do spłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty wynoszącej połowę wartości tego prawa z uwzględnieniem poczynionych przez niego nakładów, tj. kwotę 147.932,47 zł.

Sąd zbilansował wysokość poczynionych przez strony nakładów: 58.200 zł (nakłady poczynione przez wnioskodawczynię) – [41.147,40 zł + 14.620,13 zł] (nakłady poczynione przez uczestnika z tytułu spłaty kredytu oraz utrzymania lokalu) = 58.200 zł – 55.767,53 zł = 2.432,47 zł.

Skoro zatem uczestnik postępowania otrzymał składnik majątkowy o wartości 291.000 zł, winien był uiszczyć na rzecz wnioskodawczyni połowę jego wartości, tj. kwotę 145.500 zł, powiększoną o poczynione przez nią nakłady z majątku odrębnego na majątek wspólny stanowiące różnicę między całością poniesionych przez nią nakładów i całością nakładów poczynionych przez uczestnika postępowania (2.432,47 zł).

Na podstawie art. 212 § 3 k.c., zgodnie z którym jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia, Sąd ustalił termin płatności przedmiotowej kwoty po upływie 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności.

Sąd nie przychylił się do wniosku uczestnika postępowania o rozłożenie spłat na okres 5 lat. Zaproponowany sposób w istocie pozbawiłby wnioskodawczynię odczuwalnych profitów płynących z podziału majątku, uniemożliwiłby jej również zainwestowanie tych środków w sposób wskazany przez nią w pismach procesowych, tj. na zakup nieruchomości. Mając przy tym na uwadze spadek wartości pieniądza, wnioskodawczyni realnie uzyskałaby mniejszą sumę, aniżeli rzeczywiście jej przypadająca. Każdy z małżonków winien zaś otrzymać połowę wartości wspólnie zgromadzonego majątku. Z tego też względu Sąd uznał, że odroczenie spłaty na okres 6 miesięcy od daty prawomocności postanowienia pozwoli uczestnikowi postępowania zgromadzić sumę niezbędną na spłatę wnioskodawczyni, jest to bowiem okres wystarczający do uzyskania ewentualnego kredytu bankowego. Nie bez znaczenia pozostawał przy tym fakt, iż niniejsze postępowanie toczyło się przez okres ponad dwóch lat, a zatem uczestnik postępowania, skoro przychylił się do wniosku o przyznanie jemu prawa do lokalu, winien był liczyć się z obowiązkiem spłaty i gromadzić na ten cel niezbędne środki. Nieuzasadnione byłoby zaś obciążanie wnioskodawczyni skutkami zaniechań uczestnika w tym zakresie.

Mając zatem na uwadze powyższe, w oparciu o przytoczone okoliczności faktyczne oraz powołane przepisy prawa, Sąd orzekł jak w punktach I.- VII. postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania znalazło uzasadnienie w treści art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Brak było bowiem, zdaniem Sądu, podstaw do odstąpienia od zastosowania tej zasady.

Jednocześnie, w myśl powyższej reguły, Sąd obciążył wnioskodawczynię oraz uczestnika postępowania kwotami po (...),20 tytułem brakujących wydatków na pokrycie wynagrodzenia biegłych sądowych za sporządzenie opinii. Łącznie koszty sporządzenia opinii w sprawie wyniosły 3.746,40 zł, przy czym nie zostały pokryte w żadnej części. Każda ze stron winna zaś ponieść, w myśl powyższego przepisu, powyższy wydatek po połowie.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania, Sąd orzekł jak w punktach VIII.- IX. postanowienia.